

Podle Brighelliho je vzdělání chlapců ve školách v ohrožení[1]

Jedna třetina chlapců neovládá v šesté[2] třídě četbu. Pedagogika si v tomto ohledu neuvědomuje problémy spojené s tzv. silným pohlavím. Rozhovor.

Jean-Paul Brighelli napsal dne 11/02/2014 na stránkách Le Point. fr

Z důvodu velkého počtu chlapců ve školních zařízeních pro postižené žáky, ve Francii existuje a posteriori[3] oddělené vzdělávání chlapců a dívek.

Jean-Louis Auduc se podílel na projektu sekularizace Vysokého výboru pro integraci, který byl v pravý okamžik rozpuštěn Jeanem Marcem Ayraultem, aby otevřel cestu...A právě se vůbec moc neví čemu nebo se to ví jen málo. Historik vysokoškolského vzdělávání, Jean-Louis Auduc se odjakživa zaobíral ve svých spekulacích otázkou rovnosti pohlaví ve školách, otázkou sekularizace (a to i před několika měsíci) a údělem chlapců, kteří jsou vzděláním znevýhodněni, jak dokazuje zpráva mezinárodního šetření PISA, která se ptá: „Je náhoda, že se téměř nikdo nad tímto ožehavým tématem nepozastaví? Je v dnešních debatách o pohlaví(ch) o tolik praktičtější počítat s tím, že dříve převažující pohlaví stále existuje? A na toto téma nám byl Jean-Louis Auduc ochoten odpovědět na několik prostých otázek, za což mu velmi děkujeme.

Jean-Paul Brighelli: O rovnosti mezi dívkami a chlapci ve školách se často mluví stejně tak jako o boji proti stereotypům o obou pohlavích. Nicméně jaké jsou ve skutečnosti školní výsledky? Počítá se ve školních neúspěších s rovností?

Jean-Louis Auduc: Všechno to volání po boji proti studijnímu neúspěchu velmi oceňuji, ale jakmile se všeobecně udává bez jakéhokoliv rozlišování, kdo je „těch 150 000 studentů bez diplomu“ nebo „těch 20 % studentů, kteří nezvládají základy četby“, chybí nám pravdivá analýza reality o studijních neúspěších ve Francii. Zpráva mezinárodního šetření PISA poukazuje na to že, progrese v porozumění textu ve Francii je převážně díky zlepšení výsledků dívek. Od roku 2000 do roku 2012 se zvýšil poměr nadprůměrně nadaných žáků mezi dívkami o 6 % (zatímco mezi chlapci jen o 2 %). Oproti tomu se poměr žáků se speciálními vzdělávacími potřebami zvýšil o 6 % u chlapců a jen o 2 % u dívek. Tyto údaje poukazují na to, že situace je v otázce četby pro chlapce velmi neblahá. Vypovídá o tom, že ve Francii jedna čtvrtina chlapců nedosahuje v roce 2012 kompetentní úrovně v porozumění textu, které je považováno za minimum, jehož je zapotřebí dosáhnout v osobním rozvoji. Tento fakt se ovšem dotýká jen jedné desetiny dívek.

Jak byste vysvětlil tuto skutečnost?

Posledních 30 let jsme žili s myšlenkou, že koedukace ve své podstatě vyřeší otázku rovnosti. Je třeba se vrátit k tomu, jak jsme k tomu došli. Proto, aby mezi chlapci a dívkami panovala harmonie a rovnost, aby vymizely všechny stereotypy a vytvořilo se prostředí „žijme pospolu“, nestačí jen shlukovat chlapce a dívky dohromady. Praktikováním koedukace představuje takové impensé v našem uvažování o vzdělávání. Jsme si dostatečně vědomi toho, co se v chlapcích odehrává, jaké jsou jejich začátky v prvních letech jejich života ve škole? Přemýšleli jsme o tom, že chlapci mají oproti dívkám větší problémy se začleněním do kolektivu?

O studijním neúspěchu chlapců víte hodně. Můžete nám říct, ve kterém okamžiku se tvoří tyto rozdíly mezi chlapci a dívkami?

Tento předčasný školní neúspěch bychom neměli chápat jako nevyhnutelnou záležitost. Tyto obtíže nemají příčiny přírodní, nýbrž kulturní. Projevují se spolu se zahájením školní docházky. Nejde tak ani o averzi ke čtení, ale o obtíže mladého chlapce „přijmout roli žáka“ ve svých školních povinnostech a jejich součástí: sledování věty, vyhotovení úkolu, reflexe o splněném úkolu, případná oprava a závěrečné úpravy. Víme, že při nesplnění těchto pěti částí jsou někteří chlapci potrestáni, protože se spokojí jen s mechanickým plněním bez přemýšlení, odmítají jakékoliv opravy a svou práci velmi často odfláknou.

Komentář:

Jedná se o rozhovor na odborné téma. J Článek je uveden titulkem, a krátkým úvodem (představení dotazovaného a tématu rozhvoou) a posléze dialog mezi tazatelem (Jean-Paul Brighelli) a dotazovaným (Jean-Louis Auduc). V textu se setkáváme s odbornými termíny, které se týkají vzdělávání a školství ve Francii. ANO, NAPŘÍKLAD „ELEVE EN DIFFICULTÉ“,

DALŠÍ CHARAKTERISTIKY FUNKČNÍHO STYLU CHYBÍ; JE TU I IRONIE, ŘEČNICKÉ OTÁZKY, RYSY MLUVENOSTI

---

[1] Název článku, záměrně přeloženo volně podle zvyklostí českého titulku JEN VELMI VOLNĚ, JDE I O OTÁZKU ROVNOSTI POKLAVÍ

[2] Odlišné číslování tříd - jiný školní systém ve Francii - bylo by dobré dodat informace o sestupném číslování tříd např. pod čarou TO JE DOBRÝ ZÁMĚR; 6. TŘÍDA VÝJIMEČNĚ ODPOVÍDÁ NAŠÍ, TAKŽE LZE NECHAT

[3] Záměrně ponecháno a posterioiry- odborný článek A POSTERIORI

Hodnocení: překladu chybí pevnější jazykový i věcný základ , proto vykazuje výrazné posuny smyslu: élève en difficulté, échec scolaire; on ne le sait que trop, minimum à atteindre, quelles que soient leurs origines, le genre autrefois dominant l'est encore, zlomky nesprávně překládány : un garçon sur trois/ quatre – v posledních 5 případech jde čistě o znalost jazyka.

Škodí i chyby z nepozornosti : « historien de formation, universitaire » a nerozlišení mluvícího subjektu : « šetření PISA, která se ptá“

komentář stručný

další opravy v poznámkách

některá překladatelská řešení jsou dobrá, ale jako celek slabé